

Milí učitelé, drazí žáci,

Těchto pár řádek, které tu teď budou přečteny, může jen těžko vyjádřit ta úžasná léta na této škole. Podstatná část našeho života, které jsme si snad nestačili všimnout, že běží, nás mívá a dnešním dnem končí. Devět let jsme byli spolu a tak, jak tu teď stojíme a stíráme si slzy smutku, se s vámi loučíme.

Loučíme se po mnoha letech, co jsme se denně potkávali na chodbách a společně čekali v nekonečné frontě na oběd. Roky rychle plynuly a ta spousta zážitků, co jsme společně zažili, už zůstanou jen v našich vzpomínkách. Přišli jsme jako banda přidrzelých prvňáčků a nyní odcházíme jako zmatení puberťáci, kteří neví, co bude dál. Nevidím však jen partu skvělých lidí. Vzpomínám na ty dny, kdy jsme se hádali kvůli potisku na tričko, ale také ty chvíle, kdy jsme si vystřelili z pana učitele Outlého s pomocí našich plyšáků. Mrzí nás, že paní učitelka Tlapáková odchází s námi. Neumím si představit čtvrtěční ráno bez toho vřelého a vlídného „dobrý den“, které nám vždy zlepšilo náladu.

Pro mnohé z nás bude těžké se rozloučit, ale i přesto si říkáme, že něco krásného končí, ale ještě něco krásnějšího začíná. Tímto chceme poděkovat všem těm učitelům, kteří nad námi nikdy nezlomili hůl, i když jsme jim často lezli na nervy. Chceme poděkovat panu řediteli, paním kuchařkám i panu školníkovi. Nesmíme zapomenout na paní uklízečky, které po nás vždy uklidily náš chlívěk. Ale nejvíce chceme poděkovat naší paní učitelce třídní, za ty úžasné čtyři roky, co jsme s ní zažili. Tímto rozloučením vlastně jen chceme říct jedno velké DĚKUJEME!! Děkujeme za všechno.

9.C